

190**ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 31 lipca 1992 r.

w sprawie zaniechania ustalania i poboru opłaty skarbowej od sprzedaży bonów pieniężnych Narodowego Banku Polskiego.

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325, z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 110, poz. 475 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 86 i Nr 53, poz. 251) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządza się zaniechanie ustalania i poboru opłaty skarbowej od umów sprzedaży bonów pieniężnych Narodowego Banku Polskiego.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 21 września 1990 r. w sprawie zaniechania ustalania i poboru podatku dochodowego i opłaty skarbowej od sprzedaży bonów pieniężnych Narodowego Banku Polskiego (Monitor Polski Nr 36, poz. 290).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Osiatyński***191****ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 31 lipca 1992 r.

w sprawie zaniechania ustalania i poboru podatku dochodowego od dochodów z bonów pieniężnych Narodowego Banku Polskiego.

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325, z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 110, poz. 475 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 86 i Nr 53, poz. 251) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządza się zaniechanie ustalania i poboru podatku dochodowego od dochodu z tytułu dyskonta stosowanego przy wykupie bonów pieniężnych Narodowego Banku Polskiego.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do bonów pieniężnych Narodowego Banku Polskiego nabytych do dnia 31 grudnia 1991 r.

Minister Finansów: *J. Osiatyński***192****ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 29 lipca 1992 r.

w sprawie zasad ustalania wysokości opłat za badania i inne czynności wykonywane przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Na podstawie art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. Nr 12, poz. 49, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1991 r. Nr 7, poz. 25 i z 1992 r. Nr 33, poz. 144) zarządza się, co następuje:

§ 1. Opłaty za badania i inne czynności wykonywane w stacjach sanitarno-epidemiologicznych ustala się w wysokości bezpośrednich i pośrednich kosztów ich wykonania.

§ 2. Do kosztów bezpośrednich zalicza się faktyczne koszty obejmujące:

- 1) wynagrodzenie pracowników wykonujących badania i inne czynności, obliczane według godzinowych stawek osobistego zaszeregowania wraz z pochodnymi,
- 2) koszty materiałowe, a w szczególności koszty odczynników i innych materiałów pomocniczych,
- 3) koszty podróży służbowych pracowników związane z konkretnym badaniem lub wykonywaniem innych czynności,

- 4) wydatki związane z działalnością komisji rzeczoznawców.

§ 3. Do kosztów obliczonych na podstawie § 2 dolicza się procentowy narzut, wynikający z pośrednich (ogólnych) kosztów utrzymania stacji sanitarno-epidemiologicznych, a w szczególności:

- 1) płac pracowników administracji i obsługi,
- 2) delegacji służbowych pracowników stacji,
- 3) usług materialnych, w tym remontów, usług pocztowych, telekomunikacyjnych i pralniczych,
- 4) zużytej energii elektrycznej, wody i gazu,
- 5) zakupu, zużycia i konserwacji aparatury i sprzętu laboratoryjnego,
- 6) transportu,
- 7) usług niematerialnych, w tym czynszów, ochrony obiektów i podatku od nieruchomości.